ja nukrust, jäi rahhuliseks, ka röömsaks Jummalas, ja tännas süddamest Tedda, kes temmale sähherdust abbikasat ja pead olli annud.

Wasto öhto aega tulli sinnasamma maiasse kaks wõõrast meest; ja ollid mehhed hakkanud teine teisega jutto aiama, siis wõõrad nimmetasid ka, et nende wallitseja, Saksen Mersepurri Würst, neid olli läkkitanud Pranpurri maalt ärraaetud Kerhardit otsima. Jubba naene kohkus jälle, möeldes isse enneses: „kes teab mis uut hädda ta meie peale tulleb!" Agga temma mees olli wahwa ja kindel lotuses Jummala peale, ja ütles end seddasamma ollewat, kedda nemmad otsisid. Mehhed andsid kohhe Würsti kirja temma kätte, ja ses tootati temmale head palka, kunni uut kohta piddi

leidma. „Wata," ülles temma ueste, ja nüüd jo römo pärrast nutja naesele: „Wereta Jehowa peale omma teed, ja loda Temma peale, kül Temma toimetab köik hästi!" — Olli kül hädda suur, Jummala abbi siiski surem weel! Pea sai Kerhard jälle ue kohha peale ja surri sinna 70 aastat wanna, ja temma koggodus önnistas tedda ja mitto Risti innimest önnistab tännapääwki weel sedda wahwa ja wagga öppetajat ja laulo teggijat.

Kui sesamma Kerhardi laul, mis temma seal tee peal olles murre koorma al teinud, olli trükkitud, siis se sai ka Kerhardi endise wallitseja kätte Pranpurri maale. Kui temma sedda olli luggenud, siis on temma küsinud: kes se wagga Jummala mees olnud, kes

Eesti-ma rahwa Kalender 1845, lk. 32